

STUDIUL FLUCTUATIILOR STATISTICE IN MASURATORI RADIOACTIVE CU CONTORI GEIGER-MULLER

Introducere

În fizica nucleară, un număr mare de mărimi au un caracter statistic, adică măsurate fiind în aceleași condiții experimentale, rezultatele obținute diferă unele de altele. Aceste abateri sunt proprii însuși fenomenului fizic și nu se datorează procesului de măsurare ca și în cazul altor mărimi fizice. Din această categorie fac parte fenomenele ca dezintegrarea radioactivă, interacțiunea radiației cu materia etc.

Mărimile caracteristice se exprimă prin legi statistice ce conțin valorile medii ale mărimilor respective. Abaterile individuale de la aceste valori medii se numesc fluctuații statistice, cunoașterea lor fiind esențială pentru aprecierea rezultatului experimental măsurat. Verificarea experimentală a legilor statistice se poate face numai repetând de un număr foarte mare de ori experiența respectivă și făcând media valorilor obținute.

Pentru studiul unui fenomen, este esențial să se cunoască modul cum variază probabilitatea de apariție P a valorii x în funcție de valoarea ei, adică care este P_i corespunzător lui x_i . Această dependență a probabilității de valoarea variabilei aleatorii (statistice) se numește funcție de distribuție și se notează cu $P(x)$, unde x poate varia atât continuu cât și discontinuu.

Scopul lucrării de față este verificarea caracterului statistic al fenomenului de dezintegrare radioactivă. Ca urmare, se dorește găsirea funcției de distribuție a dezintegrării radioactive. În acest caz, mărimea statistică x este numărul de dezintegrări într-un interval de timp t și ea poate lua valorile 1, 2, 3 ...etc.

Ne interesează care este probabilitatea de a avea în intervalul de timp t , x dezintegrări provenite din N_0 nuclee radioactive, adică $P(x)$. Dacă p este probabilitatea de dezintegrare a unui nucleu atunci $q=1-p$ este probabilitatea aceluiași nucleu de a nu se dezintegra. Deci, probabilitatea evenimentului compus: x nuclee se dezintegrează și N_0-x rămân nedezintegrate este:

$$p^x(1-p)^{N_0-x}$$

Cum aceste x dezintegrări pot proveni din oricare din cele N_0 nuclee, pot avea loc de $C_{N_0}^x$ ori și:

$$P(x) = \frac{N_0!}{(N_0 - x)!x!} p^x (1 - p)^{N_0 - x}$$

Această lege se numește lege de distribuție binomială.

Un caz limită al distribuției binomiale este **distribuția Poisson**, care se aplică acelor evenimente întâmplătoare în care probabilitatea de apariție este foarte mică, $p \ll 1$, în timp ce numărul de probe N_0 este atât de mare încât produsul $N_0 p$ rămâne constant, lucru ce se întâmplă și în cazul nostru. În aceste condiții, după o serie de calcule care nu sunt redată aici, funcția de distribuție a dezintegrării radioactive are următoare formă:

$$P(x) = \frac{(\bar{x})^x}{x!} e^{-\bar{x}}$$

Această funcție de distribuție este valabilă și în cazul măsurătorilor cu un contor Geiger-Muller, x fiind numărul de impulsuri înregistrate de către contor într-un anumit interval de timp.

Modul de lucru

Se execută măsurători ale fondului cosmic cu ajutorul unui contor gama obișnuit. Intervalul de timp pentru o măsurătoare este de $t=5-10$ secunde astfel că numărul de impulsuri înregistrate să nu fie prea mare (sub 12-15 impulsuri).

Se face un număr mare de înregistrări, de circa 1000, pentru ca rezultatele să poată fi tratate statistic. Variabila statistică x este, în acest caz, numărul total de impulsuri înregistrate în intervalul de timp t . Dacă ea apare de n_x ori atunci numărul total de măsurători va fi:

$$N = \sum n_x$$

iar frecvența de apariție a unei valori este:

$$f_x = \frac{n_x}{N}$$

Se reprezintă grafic f_x în funcție de x sub forma unei histograme, ca în figura 1.

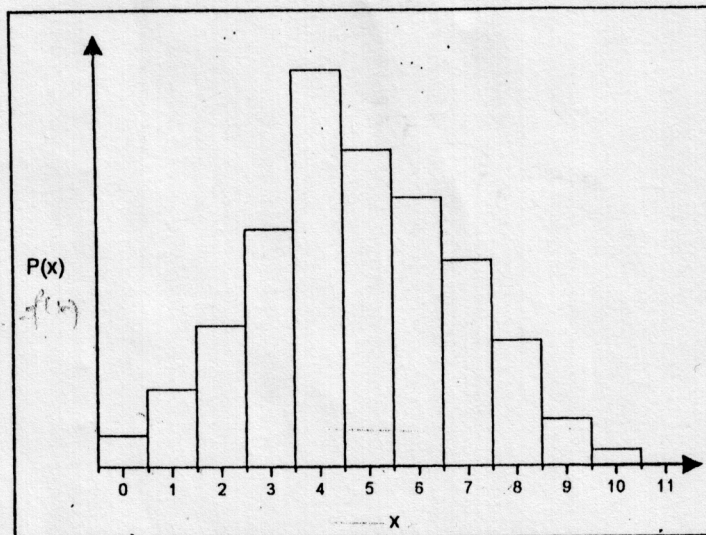

Figura 1: Curba de distribuție

Se calculează valoare experimentală medie a măsurătorilor efectuate:

$$\bar{x} = \sum(x \cdot f_x)$$

iar $P(x)$ se obține conform formulei:

$$P(x) = \frac{(\bar{x})^x}{x!} e^{-\bar{x}}$$

și reprezintă probabilitatea teoretică de realizare a rezultatului x . Se compară (în tabel și grafic) f_x și $P(x)$, valorile obținute trebuind să fie apropiate.

x	n_x	N	f_x	$\bar{x}$	$P(x)$
-----	-------	-----	-------	-----------	--------

Pe grafic se va trece, tot sub forma unei histograme, dar cu o altă culoare, valorile lui $P(x)$.

Observație:

Pentru a ușura calculul lui $P(x)$ se poate folosi următoarea formulă de

recurență:

$$P(x) = \frac{\bar{x}}{x} P(x-1)$$